Filin Küçük Bisikleti

Ebru Mina TOMURCUK

Filin Küçük Bisikleti

Ebru Mina TOMURCUK

Tozlu bir kasabanın kenarındaki güneşli bir çayırda Eldred adında genç bir fil yaşardı. Yumuşak mavi-gri derisi, kocaman sarkık kulakları ve boynuna bağlanmış küçük kırmızı bir atkısı vardı. Her sabah çocukların bisikletleriyle sallana sallana geçip zillerini çalmalarını izlerdi. Ve her sabah küçük kara gözleri tek bir büyük dilekle kocaman açılırdı. "Ben de bisiklete binmek istiyorum," derdi.

Eldred neşeli ve kararlıydı, bir hayalden asla vazgeçmezdi. Böylece parlak bir gün bir çitin yanına yaslanmış bir bisiklet buldu ve binmeye çalıştı. Ama kocaman yuvarlak ayakları pedallara sığmadı ve sağlam bacakları gidona çarptı. Bisiklet yana yattı, sallandı ve gıcırdadı. "Çok küçük," diye iç çekti Eldred. "Benim için çok ama çok küçük."

Başka bir bisiklet denedi, sonra bir başkasını. Her biri onun ağırlığı altında sallandı, yalpaladı ve titredi. Her denemede kocaman sarkık kulakları biraz daha düştü. "Hayalim bu küçük tekerlekler için çok büyük," dedi üzgün bir sesle. Tam o sırada çimenlerin arasından küçük bir ses geldi. "Affedersiniz! Ben bir mühendisim. Zor problemleri çözerim."

Bu, kum rengi tüylü ve krem karnı olan, alnında yuvarlak pirinç gözlükler taşıyan bir mirketti. Başında sarı bir baret, belinde şıngırdayan kahverengi deri bir alet kemeri vardı. "Benim adım Pim," dedi şapkasını hafifçe kaldırarak. "Bir gıcırtı duydum. O sen miydin, yoksa bisiklet mi?" Eldred güldü. "Sanırım ikimiz de!"

Pim bisikletin etrafında dolaştı, tıklattı, baktı ve mırıldandı. "Sorun açık," dedi. "Bu bisikletler küçük sürücüler için yapılmış. Senin farklı bir tasarıma ihtiyacın var, tam sana göre yapılmış bir tasarıma." Eldred'in kulakları kalktı. "Bir fil için yapılmış bisiklet mi? Bu mümkün mü ki?" Pim kemerinden minik bir kalem çıkardı. "Hadi düşünelim, ölçelim ve çizelim."

Önce Pim Eldred'i kocaman ayaklarından kulaklarının ucuna kadar ölçtü. Hortumunu, kuyruğunu ve yuvarlak karnını da ölçtü. "Sen benim boyumun üç katısın," dedi bir yaprağın üzerine sayılar karalayarak. "Yani gövde daha yüksek ve çok ama çok daha sağlam olmalı." Eldred kıpırdamamaya çalışarak kaskatı durdu, o da onun her yerini ölçtü.

Sonra birlikte oturup yeni bir tasarım çizdiler. Pim kalın çubuklu ve büyük sağlam tekerlekli, geniş ve sağlam bir gövde çizdi. "Ayakların için daha geniş bir basamak ve senin için daha geniş bir sele," dedi. "Bir de ekstra sağlam teller, böylece hiçbir şey sallanmaz." Eldred kısa kıvrık hortumuyla işaret etti. "Kocaman parlak bir zili olabilir mi?" "Elbette," dedi Pim ve bir zil çizdi.

Sağlam metal borular, kalın lastik tekerlekler ve çok büyük bir zincir topladılar. Pim tırmandı, takırdadı ve minik aletleriyle cıvataları sıktı. Eldred hortumuyla parçaları sabit tutarak yardım etti. "Biraz daha sola," dedi Pim. "Şimdi biraz daha sağa." Bütün öğleden sonra çalıştılar ve parça yığını yavaş yavaş bir bisiklete dönüştü.

Güneş batmaya başladığında bisiklet çayırda dimdik duruyordu. Eldred'in gördüğü her bisikletten daha büyük ve daha sağlamdı. Gövdesi parlıyordu, tekerlekleri geniş ve yuvarlaktı ve gidonda kocaman parlak bir zil vardı. Eldred etrafında üç kez döndü, sarkık kulakları heyecanla çırpınıyordu. "Harika görünüyor!"

Eldred kocaman ayağını pedala koydu. Bisiklet sallanmadan, tek bir titreme bile olmadan durdu. Diğer ayağını da koydu ve yuvarlak karnını geniş seleye kaldırdı. Pim arka tekerleği tuttu ve saymaya başladı. "Hazır mısın? Bir, iki, üç!" Eldred itti ve büyük tekerlekler dönmeye başladı. "Yapıyorum!" diye böğürdü.

Ama ilk tümsek gidonu döndürdü. Eldred yalpaladı ve frene bastı. "Eyvah!" dedi. "Ben sağa gitmek isterken ön tekerlek sola gitmek istiyor." Pim gözlükleri parlayarak koştu. "Sorun değil," dedi. "Mühendisler bunun için var. Hadi bunu daha sağlam yapalım." Sallanan tekerleği inceledi.

Pim ön tarafa sağlam bir destek ekledi ve her cıvatayı vızıldayana kadar sıktı. "İşte," dedi. "Artık tekerlek seni dinleyecek." Eldred biraz tedirgin bir şekilde yeniden bindi, ama Pim kocaman ayağına hafifçe vurdu. "Önce küçük bir itiş. Sonra daha büyük bir itiş." Hafifçe itti, sonra biraz daha ve bisiklet bir nehir gibi düzgünce yuvarlandı.

Eldred mutlu bir gürültüyle çayırı geçti. Rüzgâr geniş kulaklarını çırptı ve küçük kırmızı atkısı arkasında dalgalandı. "Zil zil!" dedi parlak zil. "Yaşasın!" dedi Eldred. Pim arka rafa binmiş, gülüyor ve sarı baretini tutuyordu. Kasabadaki bütün çocuklar durup tezahürat yaptı. "Bisikletteki file bakın!"

Eldred fırının önünden, çeşmenin önünden ve çayırın etrafından dolaştı. Küçük kara gözleri pırıl pırıl parlıyordu. "Ben hayal ettim," dedi, "sen tasarladın ve birlikte yaptık." Pim sırıttı. "Büyük bir hayal akıllı bir plan ister. Akıllı bir plan da iyi bir ekip ister." Hortumlarıyla patilerine çok nazikçe ve çok mutlu bir şekilde vurdular.

O akşam Eldred bisikletini çayırın yanına park etti ve ona sevgiyle bir kez vurdu. "Teşekkürler, Pim," dedi. "Hayalimi tam doğru boyuta getirdin." Pim minik aletlerini topladı. "Sen de bana düşünüp ölçersek ve denersek hiçbir hayalin çok büyük olmadığını gösterdin." İki arkadaş yıldızlar çıkarken birlikte oturdular.

Yani eğer bir gün sana çok büyük gelen bir hayalin olursa, Eldred'i ve küçük bisikletini hatırla. Düşün, ölç ve çiz. Akıllı bir arkadaştan yardım iste. Akıllı ve pratik çözümler bulup birlikte çalıştığımızda büyük hayaller gerçekten gerçekleşebilir. Ve güneşli bir çayırda bir yerde, mutlu bir gürültü ve bir zil zil hâlâ yuvarlanıp gidiyor.